

§. 48. *Иосифъ тълкува снътъ на Фараона.*

Царьтъ слѣдователно призовава Иосифа отъ тъмницата и му разказва снъницата си. А Иосифъ му дума: „Двата тѣзи снъня едно нѣщо значатъ. Седемьтъ тлѣсты кравы и седемьтъ пълны класа сж седемь години плодородны; а седемьтъ посталы кравы и седемьтъ тынны и праздны класове сж седемь години гладны, които ще послѣдуютъ подирь плодороднытъ. За туй, Царю, опрѣдѣли на сичкыйтъ Египетъ единъ человекъ разуменъ и способенъ за да събере излишнытъ плодове отъ плодородіето въ царскытъ житницы, за да послужатъ въ бѣдушыйтъ гладъ за прѣхрана на народа (Быт. *гл.* 14—16).

§. 49. *Фараонъ поставя Иосифа настойникъ надъ сичкый Египетъ.*

На Фараона бѣ угоденъ този снъвътъ и рече на Иосифа: „Че кой е по разуменъ отъ тебе въ Египетъ? Наистина, никой по добръ отъ тебе не може туй извърши. Ето слѣдователно ввѣрявамъ на тебе туй настойничество.“ — Тогазъ си извади пръстенътъ отъ ржката и го тури на Иосифова прѣсть, облече го въ порфира, украси му шіята съ златъ подбрадникъ, тури го да сѣдне во втората си колесница, даде му за жена дъщерята на Петефрія, Іліополскыйтъ жрецъ, и го направи, второй върховенъ властитель на сичкый Египетъ. Тогазъ Иосифъ бѣше на трійсетъ години. (Быт. *гл.* 37—45.)